

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er faktisk utrolig enig i alt det, fru Pia Kristensen har været inde på, og jeg vil egentlig bare kommentere bemærkningen om, at man skal sørge for at inddrage de frivillige organisationer. Det vil vi også meget gerne bakke op, men det kræver måske nok, at vi i fællesskab får styrket de frivillige organisationer i dagens Danmark lidt.

Men mit spørgsmål går egentlig på, at i høringssvarene er bl.a. DSI inde på, at gruppen af ADHD-ramte og personer med asperger og andre, ikke er med i forslaget. Tilsyneladende agter ministeren ikke at tage dem med, men jeg har en fornemmelse af, at generelt bliver der ikke rigtig taget hånd om den gruppe, som lider af det, vi kalder de nye folkesygdomme i Danmark, nogen steder. Nogle gange er det lettere at tale socialpolitik med Dansk Folkeparti end med regeringen, og er det ikke et område, hvor vi i fællesskab kunne prøve at finde nogle generelle løsninger? Det er nemlig en gruppe, som jeg føler vi svigter lidt i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg har også bemærket de høringssvar, hvor man bl.a. peger på ADHD-patienter og asperger.

Jeg vil sige, at man jo altid kan forbedre en ordning. Støtte- og kontaktpersonordningen er blevet forbedret. Den blev indført i 1996 for de sindslidende, og nu har vi fået misbrugerne og de hjemløse med. Vi har også set ministerens svar på spørgsmålet, og vi synes faktisk, at svaret er sådan passende. Men når vi igen sidder sammen i satspuljeforhandlingerne, kan vi selvfølgelig tale om, hvorvidt de grupper måske skal med i støtte- og kontaktpersonordningen, og det er i hvert fald noget, vi gerne vil overveje fra Dansk Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Jeg er også meget enig i det, ordføreren fremførte, for det adskilte sig ikke væsentligt fra det, jeg selv fremførte om støtte- og kontaktpersonordningen.

På ét punkt tror jeg dog der er en lille forskel. Ordføreren understregede vigtigheden af, at de frivillige organisationer kan være med til at løse denne opgave, men er ordføreren sikker på, at de frivillige organisationer magter at løse en opgave af denne karakter? Jeg er med på, at vi skal

give mange opgaver til den frivillige verden, men lige præcis på dette område kan man godt forvente, at det vil være så krævende, at det faktisk er nødvendigt med uddannet personale til at løse opgaven.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er jeg helt enig med Socialdemokraternes ordfører i, og det fremgår jo også af forslaget, at der skal iværksættes et kompetenceudviklingsprojekt, hvor der skal kigges på netop sådanne forhold.

Jeg er enig med spørgeren i, at når der er tale om de meget hårdt belastede narkomaner og alkoholmisbrugere osv., skal opgaven sikkert løses af professionelt personale. Jeg mener, der skal være et samspil mellem de frivillige organisationer og det professionelle personale i ordningen, men selvfølgelig skal det være professionelle, som tager sig af visse grupper.

Formanden:

Tak til fru Pia Kristensen. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Vi synes fra konservativ side, at støtte- og kontaktpersonordningen er rigtig god, og vi er derfor også meget glade for og tilfredse med, at man med dette lovforslag udvider kredsen af personer, som har mulighed for at få en støtte- og kontaktperson.

Ordningen er god, fordi den, samtidig med at den selvfølgelig indeholder nogle helt overordnede, generelle spilleregler, yder individuel hjælp og målrettet støtte til den enkelte. Med støtte- og kontaktpersonordningen får de svageste en at holde i hånden, og det er vel at mærke den samme, man holder i hånden, uanset af hvilken årsag man skal henvende sig til forskellige offentlige myndigheder.

Kl. 10.15

Man har altså mulighed for at opbygge tillid til og være tryk ved sin støtte- og kontaktperson, man får nemmere ved at åbne dørene, når man skal ind til de forskellige myndigheder, og den tryghed og sikkerhed er også vigtig, fordi den enkelte – hvad enten det er en sindslidende eller en misbruger af en eller anden art – ikke skal starte helt forfra hver gang og fortælle sin livshistorie en gang til, men har en støtte- og kontaktperson, som kender en og kan åbne dørene og sørge for, at tingene fungerer.